

Forslag. Man har ikke været blind for, at der kunde spares en Del Paragraffer i „Andet Afsnit“ (Midler til Sagens Oplysning) særlig i Kapitel XI (Vidner), hvis man strøg alle Gentagelser fra den borgerlige Retspleje og nøjedes med at henvise til denne, men det vilde da medføre saamegen Omredaktion, at man i alt Fald paa dette Trin af Sagens Behandling har foretrukket at holde sig til Lovforslaget.

Endelig skal nævnes, at man ved Ændringsforslaget til § 6 særlig har tilsigtet at bringe de her givne Regler om de Tilfælde, hvor Nævninger skulle medvirke, i Samklang med Grundlovens Ord i § 74 („Misgeringssager og Sager, der rejse sig af politiske Lovovertrædelser“). Man erkender, at det sidste Begreb ikke er let at fastslaa i nøjagtige i det enkelte gaaende Udryk. Den Begrebsbestemmelse, man her har valgt, rammer dog Kernen i Sagen, og det er at haabe, at Retsbrugen paa dette Grundlag vil udvikle sig saaledes gennem Behandlingen af de enkelte Tilfælde, at Grundlovens Tanke vil ske Fyldest.

Ændringsforslaget til § 2 og de øvrige Ændringsforslag, som ikke falde ind under nogen af de forannævnte Grupper, ere enten af rent redaktionel Natur eller behøve i alt Fald ingen særlig Begrundelse.

Ligesom ved Lovforslagene om Domsmagten og om den borgerlige Retspleje er der her stillet Ændringsforslag, gaaende ud paa at forene de tre Love til en Lov om Rettens Pleje. Ogsaa Lovforslaget om Retsafgifter har Udvalget behandlet til Ende; men da de her af Udvalget opstillede Ændringsforslag have foranlediget Justitsministeren til at foretage Undersøgelser og indhente Oplysninger, hvis Resultater maa afventes, har Udvalget for Tiden givet Afkald paa at faa Indholdet af denne Lov medoptaget i Loven om Rettens Pleje.

En Følge af de tre Loves Sammendragning til en er, at visse Slutningsbestemmelser, som fandtes i hvert af de tre Lovforslag eller i nogle af dem, samles i Slutningen af den Lov, som nu ind-

stilles, med de Ændringer, som her ere fundne ønskelige.

Den vigtigste af disse er ubetinget den, som sigter til at afskaffe *interesserede Bødekasser*. Denne ved en lang Række af Love hjemlede Indretning er oprindeligt ment som en gavnlige Opmuntring til Paatale af Lovovertrædelser, men er i den Henseende nu ganske uforholden og er i en anden Henseende meget skadelig, idet den efter sin Natur indeholder en Fristelse til at fremkalde Bødepaalæg, saa snart der er begaaet en Lovovertrædelse, selv om ingen Samfundsinteresse i det paagældende Tilfælde kræver Paatale eller Bod. Den i Lovforslagets § 405 (ligesom i Lovforslaget om borgerlig Retspleje § 537) alt indeholdte, men i dets § 316 betydelig indskrænkede Regel, at Bøder, som paalagdes i Henhold til Loven om Strafferetsplejen, skulde tilfalde *Statskassen*, foreslaar Udvalgets Flertal at gøre *almindelig og ubetinget*. Det er kun ved denne Regels Gennemførelse, at man ser de Betænkeligheder fjernede, som den Politiet ved Lovforslagets § 309 tillagte Myndighed til at forelægge Bøder er egnet til at vække. — Da der gøres godt og udrettes en Del nyttigt ved de Kassers Midler, hvem Bøder nu unddrages, er der foreslaaet Bestemmelser om nogen Godtgørelse af Statskassen til Gengæld for den Indtægt, som Statskassen vil faa paa hine Kassers Bekostning (Ændringsforslag Nr. 655 x).

Det *Erstatningsansvar for Embedsmænd*, som under visse Forhold og med visse Begrænsninger alt hjemles ved den bestaaende Lovgivning (jfr. i disse Forhold navnlig Skifteloven af 1874 § 92 og Tvangsauktionsloven af 1891 § 50), og som genfindes i de foreliggende Lovforslag, er foreslaaet gjort almindeligt for alle Embedsmænd, der omhandles i den Lov om Rettens Pleje, som nu her tilvebringes (Ændringsforslag Nr. 655 y).

I Udvalget har været fremsat følgende Forslag til Lov om Tillæg til Almindelig borgerlig Straffelov:

„Til Straffelovens § 112, sidste Stykke, føjes: „Samme Straf er den ifalden, der